

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 31. Miscellanea.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

nem adeas hiliō coronatum; Thomam conſe-
quere. Paulus, cū viſum recepiſſet, non ad
Apoſtolos Jeruſolymam profectus eſt; ſed, ci-
atricem plagis ſuis obducturus, Synago-
gam, Judaeorum Damafci irrupit. Act. 9. 20.
Velamen eorum ex oculis detracturus; ut eō
vulnus ſuum obligaret. *Et continuo in Sy-
nagogas predicabat Jeſum.* Judaeos conve-
nit, non Apoſtolos: ratus ita barbariem ſuam
eradi poſſe, traductis ad Chriſtum contribuli-
bus ſuis. Oliva l. 1. Strom. §. Tu aliquando &c.
Theodoretus orat. de charit. ſicut ego te non
deſpexi & cū fluctuares, & laborares; ita tu ſis
quoque ſullentaculum fratribus, qui circum-
gantur; & id, quod eſt aſſecutus, imperti auxilium.

*Cornelius expectabat illos convoca-
tis cognat ſuis.* Act. 10. 24. Præ gaudio: quia
drachma animæ ſuæ inventa, adveniente
Petrō: ut illa mulier præ gaudio *convocat a-
micas.* Luc. 15. 9. S. Chryſoſt. hom. 23. in A-
ſta: hoc amici officium, hoc pii eſt; in tan-
tis bonis amicos facere ſocios. Sylveira hic.

S. Chryſoſtomus eō ipſo, quō in cathedram
Conſtantinopolitanam ſublimatus eſt, die, cor-
am Imp. Arcadio, & univerſa nobilitate, mag-
næque Episcoporum multitudine, ita concio-
nem primam exorſus eſt: Nos, qui ineffabi-
libus Dei rationibus ideo ad vos venimus, ut
voluntatem ejus teſtificaremur; hoc primum
verbum à Chriſto, & divino ejus Præcurſore,
accipientes, vobis annuntiamus: *penitentiam
agite; appropinquat enim regnum cælorum.*
Matth. 3. 2. Hac autem vobis in memoriam
revocare non gravabor, nullâ difficultate im-
pediatur; quin eandem vobis perpetuò incul-
tem,

§. XXXI.

Miscellanea.

Oculetur me oculo oris ſui. Cant. 1. 1. Non
temerè aſſurgat anima ad os Sereniſſimi
Sponſi; ſed ad pedes ſeveriſſimi Domini mecum
pavida jaceat; & cum publicano terram tre-
mens, non cælum, aſpiciat: nè confuſa in lu-
minaribus cæli facies, aſſueta tenebris, obrua-
tur à gloria. S. Bernardus l. 3. in Cant. Longus
ſaltus, & arduus eſt, de pede ad os; ſed nec
acceſſus conveniens. Quid enim? recentī ad-
huc reſperſus pulvere ora ſacra continget? Heri
de luto tractus, hodie vultu gloriæ præſenta-
ris. Id. ib.

Niſi converſi fueritis &c. Matth. 18. 3.
Tunc penitentia fides habetur, cū humili-
tati conjuncta eſt. S. Baſilius Seleuc. orat. hic,
illud: niſi converſi.

Stans retro. Luc. 7. 39 Stabat retro, quia ejus
veſtigia imitari proponebat. S. Anton. Pad. fer.
5. D. Paſſ.

Cum in ſe reverſa cognoſceret, quàm malè
ambularet, à tergo Domini ſe conſtituit; ut
jam non ſuum inſtinctum, ſed Domini ductum,
& veſtigia ſequeretur. Sylveira hic.

Viſ ſanus fieri. Joan. 5. 6. Eadem imagine
aſſatur in interiori ſenſu quemlibet peccato-
rem. Quid iſta interrogatio ſentire videtur?
niſi, viſne infirmus ore proprio conſiteri pec-

catum? Affectas ſanitatē; ad iſſe te oportet
infirmiſſimam, Placētne tibi ſanitas? ergo di-
ſpiceat infirmitas. Sim. Caſſ. l. 5. c. 27.

Cadens in terram. Act. 9. 4. Ceciditne in
faciem? an retrorſum? S. Gregor. hom. 8. in
Ezech. putat in faciem cecidiſſe: quia pœnitē-
tes, ac juſtificandi, per humilitatem, ac pœ-
nitentiam, in faciem cadunt; reputantes ſe in-
dignos cælum videre. Impii autem retrorſum
cadunt, tanquam nunquam erigendi. Sic Ju-
das, & Judæi comprehēdentes Jeſum, *abie-
runt retrorſum, & ceciderunt in terram.*
Joan. 18. 6. Sylveira hic. In faciem cadere, eſt
in hac vita ſuas unumquemque culpas agno-
ſcere, & pœnitendo deſcere. Retrō verò, quō
non videtur, cadere, eſt ex hac vita repente
decedere; & ad quæ ſupplicia ducatur, ignora-
re. S. Gregor. mor. l. 31. c. 10.

Eſt nobis ſpes magna pœnitentibus: quia
Advocatus noſter factus eſt Judex noſter. Id.
hom. 34. in Evang. in fine.

Quis tam maliſioſus; ut non pœniteat his
diebus? S. Bernardus ſ. de Paſſ. D.

Vafa figuli probat fornax, & tribulatio verè
pœnitentes diſcernit. Id. tr. de gradib. ſuperbiæ
gr. 8.

Quia hæc Dominica cœnæ ſacra fe-
ſtivities multa in ſe habet myſteria; ideo in ea
ſpecialiter pœnitentibus conſugium unum vi-
detur eſſe ad Dominum; & non ſolum publicè
pœnitentibus; ſed etiam omnibus Chriſtianiſ.
S. Eligius Noviom. hom. 6. in Cœna Domini.

Hac die pœnitentibus per indulgentiam ſub-
venitur; diſcordes ad concordiam hodie re-
deunt; pacificantur irati judices, & jam latro-
nibus parcunt; pateſcunt carceres in toto orbe;
dant indulgentiam principes criminis; ſervis
malis indulgent Domini. Id. hom. 10. de Cœ-
na Dom.

Pœnitentia indigna admodum eſt patientiæ;
citra cujus operam perſici neutiquam poteſt.
S. Antiochus Abb. hom. 78.

§. XXXII.

Impœnitentia.

Spiritus autem blaſphemia non remittetur.
Matth. 12. 31. Hac omninō impœnitentia
non habet remiſſionem neque in hoc ſæculo,
neque in futuro. S. Auguſt. ſ. 11. de Verb. D.
ſecundū Matth.

Theſaurizas tibi iram in die ira. Rom.
2. 5. Dum ad pœnitendum tempus accipit,
& ad peccatum expendit; ipſum remedium
gratiæ vertit in augmentum culpæ. S. Anſel-
mus.

Non dolere, quia peccaveris, magis in-
dignari, atque irafci facit Deum, quàm illud
ipſum, quod antea peccaveras. Propter quod
in ipſam jam dignum erat demergi terram, &
nè ſolem quidem iſtum videre, non reſpirare
proſuſ. S. Chryſoſt. hom. 14. in Matth. 4.

Fuit Toleti juvenis, ab ineunte ætate
corruptis moribus: qui cū cepiſſet agro-
tare, ab accedente Confefſario de pœnitentia
monitus, negavit tunc eſſe neceſſitatem